

ΤΟ ΑΞΤΥ

ΕΤΟΣ Γ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 135

20 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΟΔΟΥ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ. — ΟΙΚΙΑ Δ. ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΡΩΣΣΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ 20

Ἡ συνδρομὴ ἰτησίαι καὶ προκληρωτικά διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς Ἐπαρχίας δραχμᾶς 18 καὶ διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φράγκα 20.
Ἄγγελαι καὶ εἰδοποιήσεις καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα πρὸς 50 λεπτὰ ἢ στίχοι.

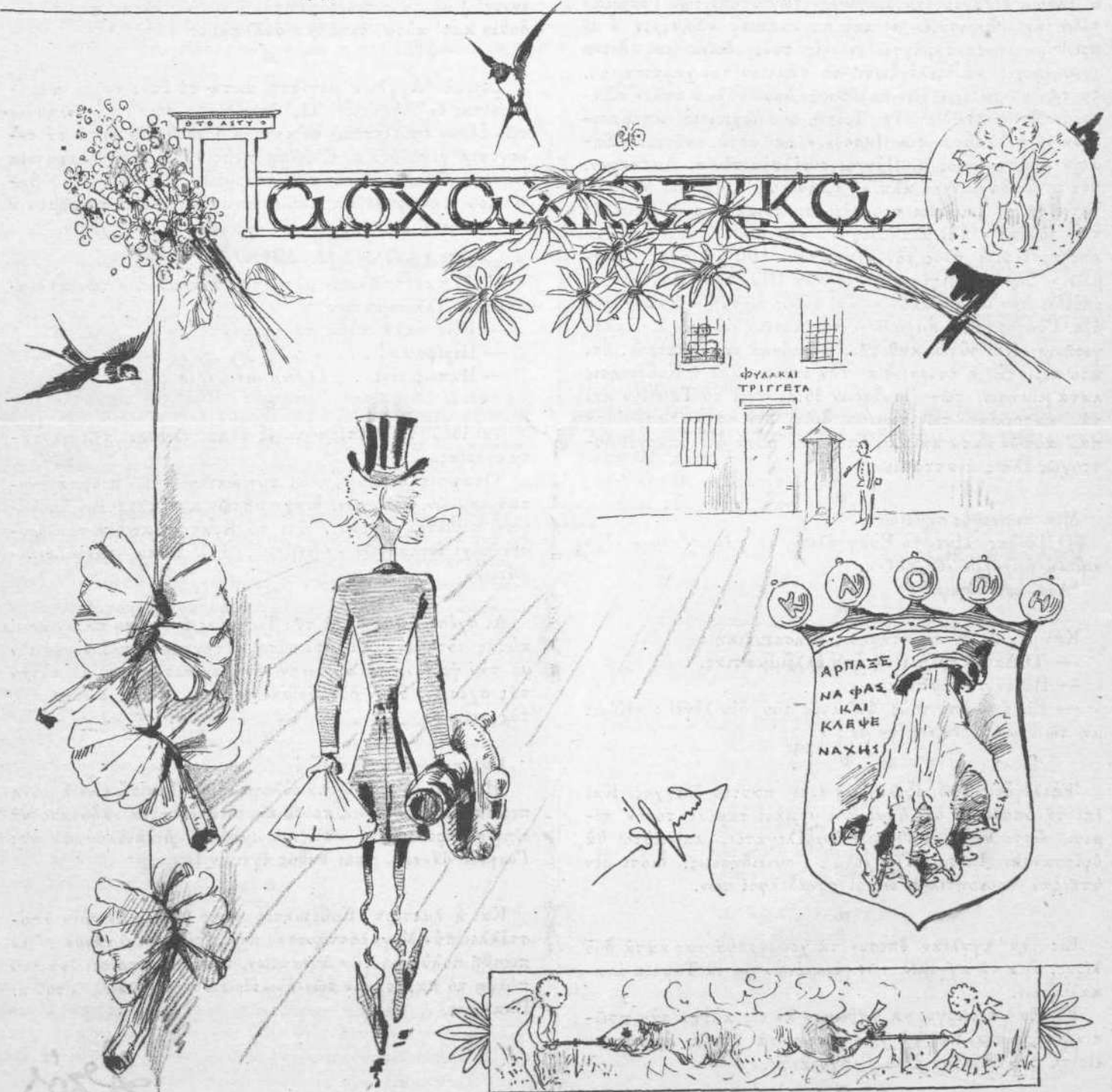
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1888

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ ἄγια πάθη τοῦ Σωτῆρος ἐρωτάσθησαν εἰς πάντας τοὺς ναοὺς μετὰ κατανύξεως τὴν ἐβδομάδα ταύτην· ἀλλὰ ταῦτοχρόνως ἐρωτάζοντο καθ' ὅλας τὰς ἁγίας ταύτας ἡμέρας καὶ τὰ πάθη τοῦ πολυπαθοῦς Κεντρικοῦ Ταμείου καὶ ἐν γένει τοῦ δημοσίου θησαυροῦ. Καὶ αἱ ἐφημερίδες ἀνέγραψον ἐκ παραλλήλου πρὸς ὑπόμνησιν μὲν τῶν χριστιανῶν τὰ μεγάλα θρησκευτικὰ γεγονότα, ὧν τὴν μνήμην ἑορτάζει ἡ ἐκκλησία μας, καὶ πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς κοινῆς περιεργείας τὰ παράδοξα σύγχρονα συμβάντα, ἅτινα συνετάραξαν τὴν κοινωνίαν μας. Καὶ ἐγράφοντο τὰ περίεργα ταῦτα : « Σήμερα, Ἁγία καὶ μεγάλη Δευτέρα ὁ Ἰησοῦς ἐλέγχει τὴν δικηγόρῳ τῶν ὑποκριτῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων » καὶ παρκαίτω : « Σήμερα ὁ κ. πρωθυπουργὸς παρήγγειλεν εἰς τοὺς δεῖνα καὶ δεῖνα γραμματεῖς νὰ ἐξελέγξωσι τὸ ταμεῖον τοῦ χαρτοσήμου, τὸ τῶν συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων κτλ. » « Σήμερα Ἁγία καὶ Μεγάλη Τρίτη, οἱ Ἀρχιερεῖς ἀποφασίζουσι νὰ συλλάβουν τὸν Ἰησοῦν. » καὶ μετὰ ταῦτα : « Σήμερα ὁ ἀστυνόμος κ. Πύργος συνέλαβε τὸν κ. Λάσκαρην, τὸν κ. Ζαβογιάννην κλπ. » « Σήμερα Ἁγία καὶ Μεγάλη Τετάρτη οἱ Ἰουδαῖοι προσφέρουσι τριακοντα ἀργύρια εἰς τὸν Ἰούδαν » καὶ μετ' ὀλίγον : « Σήμερα ὁ κ. Γρηγοράκης προσέφερε πρὸς τὸν ἀνακριτὴν 100 χιλιάδας δραχμῶν. » Σήμερα Ἁγία καὶ Μεγάλη Πέμπτη ὁ Ἰούδας παρκαίδει τὸν διδάσκαλον » καὶ εὐθὺς κατόπιν : « Σήμερα ὁ κ. Γρηγοράκης παραίδει τὸ ταμεῖον εἰς τὸν κ. Καλογερῆν. » Καὶ οὕτω καθεξῆς, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι ἦτο περιττὴ ἢ κουστωδία τὴν ὁποίαν καὶ ἡ Κυβέρνησις κατὰ μίμησιν τῶν Ἰουδαίων ἔθεσε περὶ τὸ Ταμεῖον καὶ τὰς κοινοκίας τῶν ταμιῶν, διότι διὰ τὰ καταποθέντα παρ' αὐτῶν κατὰ καιροὺς ὑπέρογκα ποσὰ δὲν ὑπάρχει δυστυχῶς ἐλπίς ἀναστάσεως.

Μία περίεργος σημειώσις.
 Ὁ Ἰούδας, λέγει τὸ Εὐαγγέλιον, τὸ γλωσσόκομον εἶχε καὶ τὰ ἀργύρια ἰθάτατα.
 Ἄρα ἦτο ταμίαις!

Καὶ μίαν ἄλλην παρατήρησιν θρησκευτικὴν :
 — Ὁ Δαυὶδ πρέπει νὰ ἦτο ἐλλειμματίας.
 — Πόθεν τὸ συμπεραίνεις ;
 — Εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς ψαλμοὺς του δὲν λέγει : « Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με ; »

Ἐξελέγξεις ἐδῶ, ἐξελέγξεις ἐκεῖ, παντοῦ ἔλεγχος. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, ὅτι ὑπάρχουν μερικοὶ ταμίαι τόσοι τίμιοι, ὥστε νὰ διορισθῶσιν ἀνεξέλεγκτοι, καὶ αὐτοὶ θὰ ὑφίστανται ἐπίσης ἔλεγχον... συνειδήσεως, διότι δὲν ὑπῆρξαν προνοητικοὶ ὡς οἱ συνάδελφοί των.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἔπεσον τὰ χρεώγραφα μας κατὰ δύο λίρας, ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῶν γενομένων εἰς τὰ Ταμεῖα ἀνακαλύψεων.

Εἴμεθα περίεργοι νὰ μάθωμεν ἂν εἰς αὐτὴν τὴν πτώσιν ὑπόκεινται καὶ τὰ χρεώγραφα, τὰ ὁποῖα ἐφύλαττεν εἰς τὸ ταμεῖόν του ὁ κ. Γρηγοράκης.

Ὁ ὁποῖος κ. Γρηγοράκης προουσίασεν ἑτέρας ἑκατὸν

χιλιάδας δραχμῶν με ἐπιρύτατον ἂν εὐρεθῇ ἀνελλιπῆς ἢ διαχειρίσις του νὰ τὰς λάβῃ ὀπίσω. Ὁ πρῶν Κεντρικὸς Ταμίαις κατέχεται πάντοτε ἀπὸ τὴν μονομυζικὴν τῆς ἐπιφυλάξεως.

Ὁ συνάδελφός του κ. Λάσκαρης εἶνε ἡ προφύλαξις προσωποποιημένη. Ἀφοῦ μετεβίβασε τὰ ὑπάρχοντά του εἰς τοὺς συγγενεῖς του διὰ συμβολαίου, ἦτο ἔτοιμος νὰ μεταβιβάσῃ εἰς αὐτοὺς καὶ τὸ ταμεῖον, ὅπερ δειχέριζετο, ἂν δὲν προσλαμβάνεν ἡ δικαιοσύνη.

Τὸ μόνον ἔνταγμα περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἠδυνήθη νὰ συνεννοηθῇ με τοὺς προεξοφλητὰς ὁ κ. Λάσκαρης ἦτο τὸ ἐκδοθῆν κατ' αὐτοῦ ἔνταγμα συλλήψεως.

Συρροὴ Ἀγγλων μεγίστη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρατηρεῖται ἐν Ἀθήναις. Ὡς λόγος τῆς τοιαύτης πληθῆος τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν φέρεται ἡ διαδοχικὴ μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα ἐν Εὐρώπῃ πεποιθήσις, ὅτι ἡ ληστεία ἐντελῶς ἐξέλιπεν ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου καταφυγούσα καὶ περιορισθεῖσα εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα, μεθ' ὧν οἱ ξένοι δὲν ἔχουν κινεῖται σχέσιν.

Εἰς ἐν πικνοπωλεῖον μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν ἀλλεπαλλήλων ἐλλειμμάτων :
 — Εἶνε καλὰ αὐτὰ τὰ σπερματίζετα ;
 — Περίφημα ! . . .
 — Μήπως εἶνε . . . ἐλλειμματοκέρια ;

Καὶ ἰδοὺ τὸ συμπέρασμα ἐξ ὅλης τούτης τῆς φηνασμαχορίας.
 Ὅταν τις ἀναλογίζηται τὸν ὠκεανὸν τῶν προὑπαρχάντων ταμιῶν, τελωνῶν, διαχειριστῶν καὶ πικνοτῶν ὑπολόγων, πείθεται εὐχερῶς, ὅτι τὸ Κράτος μας δὲν προώδευσεν οὐχὶ ἕνεκα τῶν ἐλλείψεων, ἀλλ' ἕνεκα τῶν ἐλλειμμάτων.

Αἱ σχέσεις μας μετὰ τῆς Τουρκίας ἐγένοντο πάλιν κατ' αὐτὰς τεταμέναι. Τὸ τοιοῦτο κατήντησε πλέον χρόνιον με τὴν γείτονα ἐπικράτειαν ἔχουσαν τεταμέναις με αὐτὴν τὰς σχέσεις, ὅταν δὲν ἔχουσαν τεταμέναις πρὸς αὐτὴν . . . τὰς χεῖρας.

Καὶ πάλιν τὸ Ἰμτιάζ !
 Ἡ ἀπονομὴ αὐτοῦ τοῦ εὐλογημένου Ἰμτιάζ εἶνε ἡ μόνη περίστασις, καθ' ἣν ἡ τουρκικὴ διπλωματικὴ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τὸ προσιώνιον καὶ προσιμιῶδες δικαιολόγημά της Γιαγίς ὀλταῦ, ἦτοι λάθος ἔγεινεν !

Καὶ ἡ ἡμετέρα Κυβέρνησις πρὸς ἐκδίκησιν δὲν ἀποστέλλει τὸν Μεγαλόσταυρον πρὸς τὸν Σουλτάνον. Ἄν πιεσθῇ πολὺ ὑπὸ τῶν Δυνάμεων, ἴσως ἀποφασίσει νὰ τοῦ πέμψῃ τὸ πρᾶσσημον τῶν ἀνωτέρω Ταξιάρχων . . . τοῦ κ. Βλαχάνη.

Ἄξιος

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Ἀνάστασις κ' Ἀγάπη καὶ Λαμπρὴ
 Κάθε καμπάνα χωρὸς σημαίνει,
 Καὶ ξημερὸν ἢ ἡμέρα, καὶ φορεῖ
 Στολὴ μ' ἀστέρια κ' ἄνη κεντημένη.

Κ' ἡ γῆ εὐμορφαίνει καὶ λαμποκοπᾷ.
 Ὁ ἄγγελος τοῦ ἤρθε νὰ κυλίσῃ
 Τὴν πέτρ' ἀπὸ τὸ μνημα διασκορπᾷ
 Ὅλη τὴ λάμπη του, θαρρεῖς, 'ς τὴν κτίσι.

Καὶ μέσα 'ς τὴν καρδιά μου μυστικᾶ
 Νοιώθω νὰ ξημερώνῃ μίαν ἡμέρα
 Μὲ κάλλη ἀκόμα πλέον μαγικᾶ
 Ἀπ' ὅσα εἶνε 'ς τὴ γῆ καὶ 'ς τὸν αἰθέρα.

Ὁ ἔρωσ καὶ ἡ ἀνοιξ' κ' ἡ νιότη
 Φωλιάζουν μέσα μου, τρεῖς θησαυροί,
 Καὶ ἔντουν τῆς καρδιάς μου τὴ γυμνότη.
 Μ' ἀνάστασις κ' ἀγάπη καὶ λαμπρῆ.

Ἄξια Μυράμιουσι

ΦΟΛΑΙ

Χαρμόσυνος ἀνετέλλει σήμερα ἡ ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀγαλλίασις καὶ ἡ εὐθυμία θὰ βασιλεύσῃ σήμερα πανταχοῦ καὶ τὰ χριστιανικὰ φιλήματα θὰ ἀνταλλαγῶσι μετὰ πάντων καὶ πικρῶν χωρὶς οὐδέμιν παρεξήγησιν. Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ ἀσπασθῇ μετ' ἀνεξικακίας ἀπιστεύτου τὸν κ. Δηλιγιάννην καὶ οὗτος πάλιν μετὰ τρυφερότητος ὑψίστης τὸν κ. Λεβίδην, τὴ μάλα συνειδημένον εἰς τοιαῦτα χριστιανικὰ καθήκοντα. Ἐγὼ, ὀφείλω νὰ τὸ ὁμολογήσω παρησιαστικῶς, οὐδέποτε θὰ συγκατατεθῶ διὰ λόγους εὐνοήτους νὰ ἀσπασθῶ τὸν κ. Παπκωιχαλόπουλον ἢ τὸν κ. Μιστριώτην, ἔστω καὶ ἐὰν κινδυνεύσω νὰ χαρακτηρισθῶ ὡς ἀντιχριστιανικός.

Τὸ Ἅγιον Πάσχα ἐκτός τῶν ἄλλων ἀγαθῶν του μας ἀπήλλαξε καὶ τῆς κυριαρχίας τῆς τεσσαρακοστῆς, τῆς ὁποίας τὰ θρασέα σύμβολα τὸ σκόροδον καὶ τὸ κρόμμυμον μετὰ τῆς ἀφορήτου ὀσμῆς των ἀναισχύτως προσέβαλλον τοὺς ρωθῶνας πάντας χριστιανοῦ καὶ τοῦ κ. Λομβάρδου. Παρῆλθε καὶ ἡ ἐβδομάς τῶν παθῶν, ἥτις διὰ τοὺς ταμίαις ἤρξατο ἀπὸ τῆς πρώτης Ἀπριλίου καὶ εἶνε ἀγνωστον πότε θὰ λήξῃ.

Καὶ ἀφοῦ ἐκ τοῦ Πάσχα μετεπηδήσαμεν εἰς τοὺς ταμίαις, ἄς ἐξακολουθήσωμεν τὸν δρόμον μας. Οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς Τριγγέττα κύριοι Βλαχάνης καὶ Γρηγοράκης θὰ ἔχουσι καὶ ἄλλον σύντροπον τὸν κ. Λάσκαρην, ὅστις ἐφάνη ἐλλειμματίας 240 χιλ. δραχμῶν. Ἐκ τούτων εὐρέθησαν μετὰ ταῦτα ἐντὸς παντοπωλείου 8,811 εἰς ἔνταλμα, ἅτινα παρέδωκεν εἰς τὸν γραμματέα κ.

Ζαβογιάννην, ὅστις καὶ ἐφυλακίσθη, διότι φαίνεται, ὅτι ἐλάττωσεν ὀλίγον τὴν ὑπόθεσιν.

Ὁ φυλακισθεὶς κ. Λάσκαρης ἦτο καὶ αὐτὸς ἀνθρώπος τῆς ὑπηρεσίας ἦτο μάλιστα τόσο τακτικός, ὥστε οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ τὸν ἀπεκάλουν ὠρολόγιον. Μετὰ τοσαύτην λοιπὸν ἐργασίαν ἐπόμενον ἦτο νὰ χαλάσῃ.

Καὶ μίαν σκέψιν ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρω :
 Ἐὰν ὁ κ. Λάσκαρης δὲν πληρώσῃ τὰς 240 χιλ. δραχμῶν, βεβαίως θὰ εἶνε τὸ ἀκριβώτερον ὠρολόγιον τοῦ δημοσίου χωρὶς νὰ εἶνε τὸ ἀκριβέστερον.

Καθ' ὅλην τὴν μεγάλην ἐβδομάδα ἐσυλλογιζόμεθα τὸν κ. Γρηγοράκη, ὅστις ἐν τῇ φυλακῇ εὐρισκόμενος δὲ ἠδύνατο ὁ ταλαίπωρος νὰ πηγαίνῃ εἰς τὴν ἐκκλησίαν.

Ἐξῶθεν τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου γέρων συνταξιούχους ἐρωτᾷ τὸν παριστάμενόν του :
 — Πληρώνουν σήμερα οἱ ταμίαι ;
 — Ναι, πληρώνουν... τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας των.

Κατὰ τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Δημαρχεῖου καὶ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου θὰ δικαιοσυνθῇ δι' ἀγαλματίων τοῦ ὀξυχειροῦ Ἐραοῦ κλέπτοντος τὴν τρίκιναν τοῦ Ποσειδῶνος τὸ ξίφος τοῦ Ἄρεως καὶ τὴν πυράγραν τοῦ Ἡραίου. Τὰ ἀγαλματίδια θὰ παραλάβῃ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κυρίων Γρηγοράκη, Βλαχάνη καὶ Λάσκαρη.

Αἰσώπειος μῦθος
 Ὁ Διευθυντὴς φιλανθρωπικοῦ καταστήματος βλέπων τὸν ἀκατάστατον ταμίαν του τακτοποιοῦντα τοὺς λογαριασμοὺς :
 — Τίς σέ, ὦ βέλτιστε, ἐδίδαξεν οὕτω ποιεῖν ;
 — Ἡ τοῦ Γρηγοράκη συμφορὰ !

Ἄξιος

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

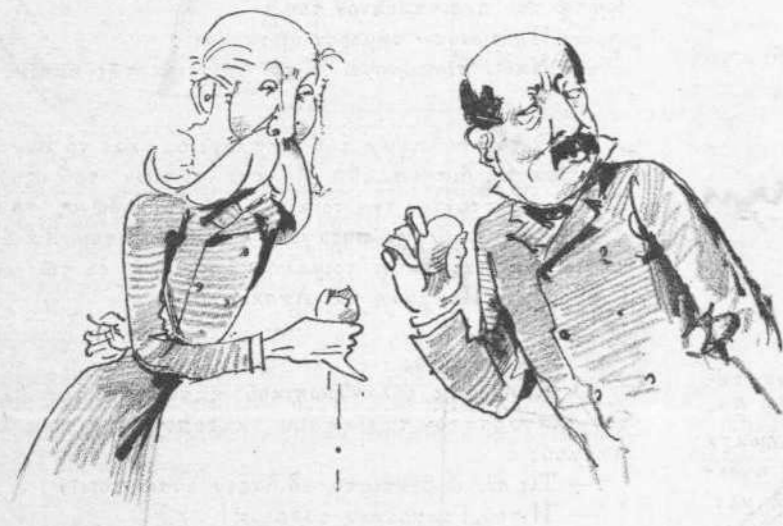
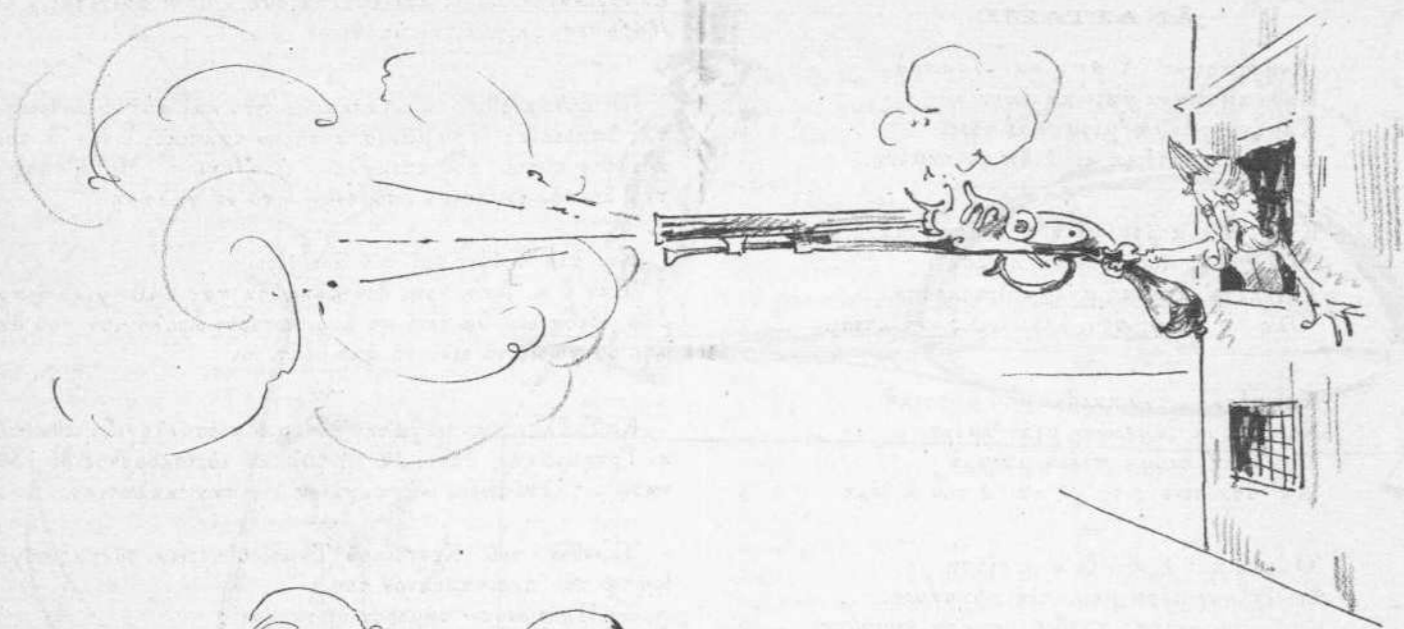
Ἀφοῦ ἔγεινε 'ς τὸ κράτος ἡ κλοπὴ ἐπιδημία καὶ ἀφοῦ ἐκλεψάν ἑσχάτως τρία, τέσσαρα ταμεῖα.

Ἀφοῦ κλέβει κάθε χεῖρ καὶ τοῦ γάδε καὶ τοῦ δειτῆ καὶ ἀφοῦ κλέβει καὶ ἑκάστη ἡ Ἀθήνα,

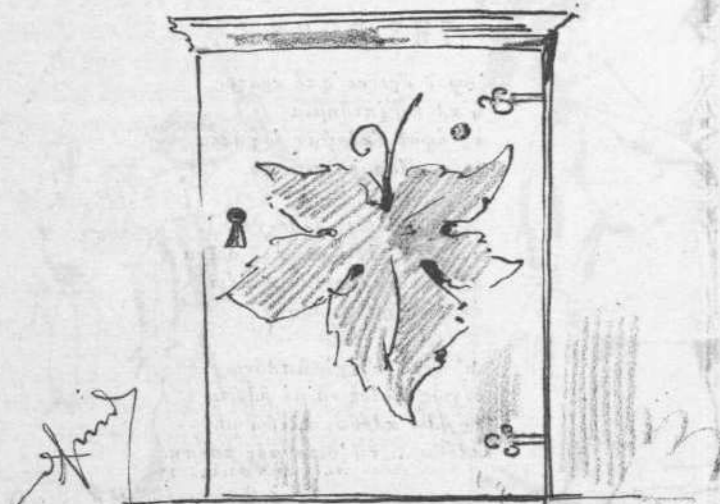
Δι' αὐτὰ κ' ἐγὼ ἀπλότω δίχως ἄλλος τὰ μὲ βλέπῃ καὶ ἄλλω κλέβω, κλέβω μόνο κλέβω... τὴ δική μου τσέπη.

Κεῖς

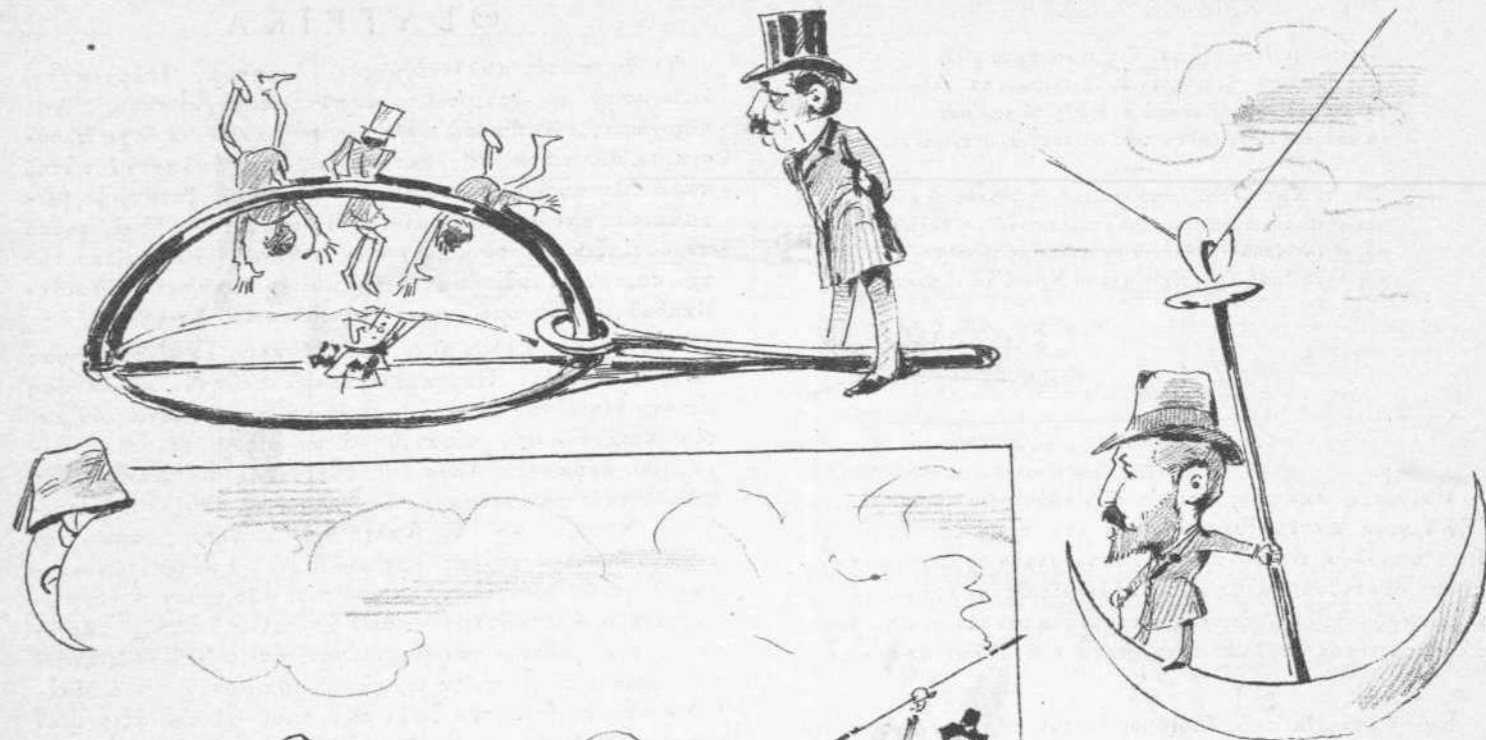
Εάν με έπροβίβαζον καθαριστήν Ταμείου

Υπόδειγμα θύρας Ταμείου

Χατζής
Εγερσιών

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Χριστός Άνέστη σήμερα, Έλα γλυκειά μου φίλη,
σαν δύο αυγά της πασχάλιας να σμίξουμε τα χείλη
κι απ' της αγάπης το κερύ ν' ανάψη το κερύ μας
να ακάτουσν απ' τη ζήλεια τους, να ακάσουσν οι έχθροί μας.

Σαν το Χριστό που έσταύρωσαν 'ς τα βάσανα τα χίλια
σταυρώνει την αγάπη μας το κόσμου τούτου ή ζήλεια,
μάχην έλπίδα αληθινή που θα τους 'δρη το κρίμα
κ' ή αγάπη μας θ' αναστηθή σαν το Χριστό απ' το μνήμα

Guedes

ΑΓΙΑΚΙΑ

Βρίνομεν ακατάσχετοι εις την οδόν των κατασχέσεων.
Έν Γενεύη κατεσχέθησαν δέκκ και τρεις επιστολαί του
Ραυτοπούλου, εις τ' τρίτον αστυνομικόν τμήμα κατασχέ-
θησαν, δέν ένθυμούμεθα πόσο έλλειπετε άρτοι και εκ της οι-
κίης φίλου του κ. Λάσκρη κατεσχέθη μικρόν μέν τι δέκκ,
άλλά περιέχον πολλά έντάλματα και άλλας σημειώσεις.

Και ή εταιρία του αερίοφωτος έννοει διά της τοπιθε-
τήσεως των σωλήνων της να συντελέση, εις την έπιτυ-
χίαν των προκηρυθέντων άγώνων. Οι διαβάται αναγκά-
ζονται να πηδών τούς άνωρυγμένους εις πρσαν οδόν τά-
φρους και ούτως έξασκουνται εις το «πήδημα ύπερ τή-
εσκαμμένα».

Και έτερον δείγμα της έπιτυχίας των Ολυμπιακών ά-
γώνων, τούς όποιους ώρισεν ή Έπιτροπή, δύνανται να
θεωρηθώσιν αι άσκήσεις εις την πυγμήν, αίτινες έλαβον
χώρον έν τφ Πανεπιστημίω. Αποτέλεσμα της πάλης ύ-
πέρη να πεισθώσιν πάντες, ότι το Πανεπιστήμιον είνε
φιλογερδ καρίνι, αλλά παράγει ... τοδβ.α.

Ο κ. Λουδάρδος φαίνεται, ότι θα εύρίσκειται εις τετα-
μένας σήσεις μετά του κ. Πρωθυπουργού και, ότι θα
πλησιάζη μάλλον πρός τον κ. Δηληγιάννην. Άλλως δέν
έξηγεύται ή μεγάλη προμήθεια, την όποιαν έκαμε του σπό-
ρου λαχανικών.

Η δαμακίς του κ. Δευτερίου κινδυνεύει να καταστή
τό ζήτημα της ήμέρας. Μεθ' όλα τα πιστοποιητικά των
ιατρών το ύπουργείον ούτε καν θέλει να την έδη, διότι,
λέγει, είνε καθαρά. ... γλυκερίνη. Οι ιατροί, οίτινες την
έξητάσαν, είπον, ότι είνε δαμακίς, αλλά δευτερίας ποιό-
τητος.

Και έν περιεγον με τ' όποίον πύομεν του να κάμνω-
μεν άτακτα:
Έν Πόρτ-Σαίτ δια μίαν έκκλησίαν έτέθησαν δύο θε-
μέλιοι λίθοι. Έκ τούτου δύνανται τις να εικάση, ότι ή
όρθόδοξος Έκκλησία αύτόθι εύρίσκειται επί στερεών θε-
μελίων.

Μαύρος Τάτος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Ο άγαπητός καλλιτέχνης κ. Λεκατσάς έπεφύλακτεν
ήμιν κατά τ' έτος τούτο έκπλήξεις εύχαιόστους. Από
της χώρας των Φρακώ ένθα μετέθη και ένθα έσχε πλού-
σια τ' δείγματα της εκτιμήσεως του ταλάντου αύτου
παρά των αύτόθι πολυχρήμων όμογενών έπέστρεψε θρι-
αμβευτής και ... νυμφευμένος. Μη άρνούμενος δέ εις τούτο
παρουσιάζεν εις το κοινόν των Άθηνών την έσπέρην του
πρό παρελθόντος Σαββάτου την κυρίαν Λεκατσά ως Λαίδην
Μάκβεθ εις την όμώνυμον τραγωδίαν του Σαίξπηρ.

Πρό παντός άλλου μίαν έξουολόγησιν, κατά τ'άς άγίας
πύτας ήμέρας. Παρκαλώ τον Λυκάβητόν να καθήση
εις την θέσιν του ήσυχος και να μη πείση επάνω μου και
τόν κερκυνόν του ούρανού να μη ριφθή επί της πτω-
χής μου κεφαλής. Άλλά... έβουρόνη τον Σαίξπηρ! ο
φιλολογικός μου στόμαχος κινδυνεύει να πάη από δυσπε-
ψίαν. Νομίζω, ότι ο Άρλετ—ο Άμπλέτος, όπως τον
λέγει ο κ. Άρεντούλης μερμινών έν τφ μέσω των φαρ-
μακολογικών φροντίδων του και περί της ορθογραφίας των
Άγγλικών άμεταβόλων — μου άποτεινεί δεκάκις της ή-
μέρας τον ροβερόν του μονόλογον, ότι ο Όθέλλος ζητεί
καθ' ύπνου να με πνίξη ως την Δισδικιμόνκν, ότι ο Μάκ-
βεθ έπιβουλεύεται την ζωήν μου όμοϋ με την αξιοτίμον
σύνευνόν του, ότι ο Σκύλων ζητεί ν' άκριρέση μίαν λί-
τρην εκ του κρέατός μου ... Πολύς Σαίξπηρ, πάρα πολύς
εις τ' άεακρά μας και δυσκολοχώνευτος είνε, διά την έπο-
χήν μας, ήτις άρέσκεται πρώτιστα εις την γοργότητα της
δράσεως επί της σκηνής και όχι εις τ'άς διδαχάς, όσον ποιη-
τικών ύψος και άν περιέχουν. Σήμερον ο κόσμος έγεινε
νευρικότερος και άπαιτητικώτερος ή κατά την έποχην
του Σαίξπηρ, ότε αντί σκηνογραφίας δάσους, φερ' είπειν,
έτοποθετείτο, επί της σκηνής πάσσαλος με πινακίδα φέ-
ρουσαν επ' αύτης την έπιγραφήν: «Δάσος». Και το κοι-
νόν ήρκαίτο εις την άφελή ταύτην σκηνηκήν διασκευήν,
ούδ' έξενίζετο άκούον παρά τινος των ήθοποιών πρό της
ένάρξεως της προκστάσεως των παράκλησιν να έχη ύπο-
μνήν, διότι ή ησσί.λίσσα (τουτέστι ο νεκνίκος ο ύποκρινό-
μενος την βασίλισσαν, έπειδή γυναίκες δέν άνήρχοντο
τότε εις την σκηνήν) δέν ίξυρισθη άκόμη!

Άλλά περί τούτου και περί του έτέρου θεατρικού δυσ-
τυχήματος, των έμμέτρων δραμάτων, άλλοτε έπιφυλάσ-
σομι να γράψω διεξοδικώτερον. Τ'άς σκέψεις μου δέ ταύ-
τας παρενέθηκα άπλώς και μόνον ίνα δηλώσω, ότι ο κύ-
ριος Λεκατσάς παρουσιάζων διά πρώτην φοράν εις το κοι-
νόν την κυρίαν σύζυγον του επί της σκηνής υπό τον δυσ-
κολώτατον και δραματικώτατον χαρακτήρα της Λαίδης
Μάκβεθ έπεχειρεί τόλμημα σοβαρόν. Σπεύδω όμως εύχα-
ρίστως να προσθέσω, ότι το τόλμημα κατά το πλείστον
έπέτυχε και να συγχαρώ αύτόν διά τ'ό θάρρος του.

Περί του κ. Λεκατσά δέν όμιλώ, διότι αύτός ως ήθο-
ποιός διερμηνεύων μάλιστα τ'ά Σαίξπηρεια πρόσωπα είνε
πρό πολλού γνωστός και πρό πολλού κατέχει την έμπρέ-
πουσαν θέσιν εις τ'ό εθνικόν μας θέατρον. Ουδέ χρεία τις
είνε να λαλήσω περί των δευτερευόντων προσώπων, άτινα
παρίσταντο μόνον διά τ'ό κερνήδες του ρυθμού. Τ'ό ένδια-
φέρον όλον συνεκεντρώτο εις την νεοφανή Λαίδην Μάκ-
βεθ, ήτις ύπέστη την δοκιμασίαν μετ' έπιτυχίας σπα-
νίας διά τούς πρώτην φοράν επί σκηνής εμφανιζόμενους.
Και άν ο τόνος της φωνής της άποκτήση βαθμηδόν διά
της άσκήσεως περισσότεραν ποιικιλίαν και έντασιν, άν αι

κινήσεις της διά της έξεως καταστώσιν φυσικώτεροι, άν
τελειοποιήση διά της σπουδής τ'ά πολλά φυσικά χαρί-
σματα, άτινα κέκτηται—και έχει πρός τούτο κάλλιστον
διδάσκαλον—είμαι βέβαιος, ότι από τ'ό ζεύγος των κυρίων
Λεκατσά δύναται να γεννηθή, όμοϋ με τ'ά άρσενικά τέ-
κνα, τ'ά όποια έπιθυμεί ο Μάκβεθ και τ'ά όποια εύχουμι,
και κάτι τι καλόν διά τ'ό πτωχόν ελληνικόν θέατρον.

Από του δράματος ως μεταπηδήσωμεν πρός στιγμήν
εις την μουσικήν διά να σημειώσωμεν μίαν άποτυχίαν, την
άποτυχίαν της διοργανισθείσης ύπερ του μικρού βιολιστού,
Ζουκη συνκυλίης, άποτυχίαν προελθούσαν όχι από την άνι-
κανότητα του μικροσκοπικού Παγκνίνη, όστις έξετέλεσε
θαυμασίως τ'ά διά του προγράμματος προαναγγελθέντα
τεμάχια, άλλ' εκ της άδιαφορίας του κοινού του λεγομέ-
νου, φιλομούσου, του πληρούντος μέχρις άποπνιγμού τ'ας
παραστάσεις του κ. Λασσάλ και άπαξιούντος να ένθαρρήνη
και να συνδράμη μίαν τόσον πρώτως έξοχον καλλιτεχνι-
κήν φύσιν. Εις τούς άληθώς φιλομούσους λαμπρά πρέ-
χεται εύκαιρία να επανορθώσωσι τ'ό άδικημα και να ίκα-
νοποιήσωσι δεόντως τον μικρόν καλλιτέχνην.

Ο υίος της τυυλός

ΤΑ ΠΑΘΗ

Σταυρόνουνε οι άντροι έβραίοι τον Χριστό
Και ή χαμπάνας του τασδ λυπητέρα κτυποδνε
Τ'ό κάθε άστέρι ασά ψηλά λάμπει τρεμοσθνοτό
θαρρεί: από την λ'όπη τ'ονε π'ως θέλουν να κρυθ'οδνε.

Κόσμος πολός στην έκκλησία! Παιδιά, γυναίκες, γέ. οι.
'Ο κάθε διάκος και παπάς για τον Χριστό πενθεί
Και τον σταυρό τ'ονε κάνουνε με τ'άνα κ' άλλο χέρι,
Μ'ά ξαφρον βλέπω αντίκρυ μου μιά νόστιμη ξαυθή.

Αμπαδάς καινε γύρω μου, μυρίζει το λιθάρι.
'Ο διάκος με τ'ό θ'ομιάτο κατάζει χαμηλά.
'Εκεί 'μπροστά μου μιά γρηά όλο μετάνογας κάνει.
Μ'ά ή ξαυθή απ' αντίκρυ με βλέπει και γελά.

Σταυρόνουνε οι άντροι έβραίοι τον Χριστό.
Στην κεφαλή του βάθουνε στέγαρο απ' άγκάθι.
'Απ' την ξαυθή επέφερα μαρτύριο σωστό.
Κ' έγνώρισα και τ'ό Χριστό και τ'ά δικά μου πάθη.

Αισωω

ΒΙΒΛΙΑ

ΕΚΔΙΟΓΡΑΦΙΑ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΝΔΟΣΟΥ 1821 ΚΑΙ ΤΟΥ
1868 ΜΕ ΦΩΝΗΝ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, παρ' Ιωάννου Σάββα Άνρί-
νον. Κεφαλληνία, τόποις «Η Κεφαλληνία», 1888. 'Υπό τον τίτλον τού-
τον έδημοσίευσεν κατ' αύτάς λίαν ένδιαφέρον φυλλάδιον άνθρ παντός σεβασ-
μού άξιος. 'Ο έννενηκοντούτης ήδη Ιωάννης Σάββα Άννινος, βουλευτής
Κεφαλληνίας επί άγγλοκρατίας και πληρεξούσιος εις την δευτέραν έν Ά-
θήναις έννοσυνέλευσιν, όπηρετήσεν εκ νεαρής ηλικίας την ιδιαιτέραν και την
γενικήν πατρίδα πολλάκις. Τ'ό έν λόγω φυλλάδιον σκιαγραφεί μετ' ζωη-

ρων γραμάτων, δύο έπεισόδια δύο διαφορετικών λίαν έποχών του έθνους.
Αι δύο παρασταθείσαι σκηναι έν Αργοςτόλιω, ή τού 1821 του ένθουσιώ-
δους λαού με τον Μητροπολίτην του, και ή τού 1865 κατά τ'άς αύτόθι δη-
μοτικές έκλογάς, είνε τ'ά όντι ζωηρώς παραστατικά των δύο έποχών, της
ένδόξου και μεγάλης απ' ενός, και της άδόξου και μικράς απ' έτέρου 'Ο κ.
Ιωάννης Σάββα Άννινος προτεινεί ήρωικόν φάρμακον πρός έξέγερσιν του
έθνικού συμφέροντος, την πανστρατίαν και προσήγους πόλειον. Τ'ό καθ' ή-
μας, άν κρινώμεν εκ των φαινομένων, δέν πιστεύομεν, ότι αύθι, είνε ήδη
ή παρ' ήμιν έπικρατούσα των πνευμάτων τάσις. Θυμάζομεν όμως και ύ-
ποδεικνύομεν ως παραδείγματα τ'ας νεωτέρης, τ'ά άμαίον έτι τυρούμενον
Ιερόν π'ος έν τ'ή καρδιά του γηραιού πατριώτου.

ΜΙΣ ΝΕΛΛΑ. Είνε ο τίτλος τρυφερωτάτου και λίαν συγκινητικού δη-
γήματος, τ'ό όποίον μετέφρασεν εκ του γαλλικού και εξέδωκεν άρτι εις
κοιφτότατον βιβλίον ή δισποινής 'Ελένη Κ. Δερβάι. Εις δεύτερον
μέρος του αύτου βιβλίου προσερήθησαν ποιητικά τ'ίνα ίδιας ύπό
τόν τίτλον «Παλμοί». Η μετάφρασις του διηγήματος είνε λίαν έπιτυχής,
οι δέ στίχοι μετ' άκούσης χάριτος και λεπτότητας γραμμώνται.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ. Έξεδόθη το θ τεϋχος περιέχον συνέ-
χιαν της τραγωδίας «Λουίζα Μύλλερ» του Σγιλλέρου.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ. Σύγγραμμα περιοδικόν. Έξεδόθησαν τ'ά τεϋχη ΣΤ'
και Ζ'.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΥΘΩΝΑΔΕΣ. 'Υπό του συναδέλφου κ. Σπυρίδωνος
Καλόβη ήγγέθη ή έκδοσις κομψοτάτης φερουδης τ'έν άνω τίτλον εις πρά-
ξεις πέντε. Η κομψότητα αυτή διασκευασθείσα εκ της γνωστής έκείνης του
αύτου, και διατυπωθείσα κατά τ'ά καθ' ήμ'ας ήθη και έθιμα και γλωσσί-
κούς ιδιωτισμούς, εμφανίζεται ως νέον έργον. Τ'ό όνομα του κ. Καλόβη,
γνωστού ένταυθα δημοσιογράφου, είνε μεγίστη έγγύθησις της έπιτυχίας του
έργου.

ΠΛΑΤΩΝ. Τού περιοδικού τούτου έδημοσιεύθησαν τ'ά Ι', ΙΑ' και ΙΒ'
τεϋχη τ'ού Θ' τόμου. Έν τέλει προσήρηται και έκτακτος συνόριος τ'ου
Διδακταλικού Συλλόγου, όστις έκώδει, ως γνωστόν, τ'ό ετήριον περιοδι-
κόν. Κατά την συνείριαν ταύτην ή ταμίας κ. Π. Ραζής ανέγνω έκθεσιν
της διαγίρεισης αύτου κατά τ'ό συλλογικόν έτος 1886-87 δευθ'ας την
ευάρεσκίαν του συλλόγου δια την άσκον μερίμναν και τ'ους κόπους κατέ-
βαλεν ύπερ ευδωδίας του έργου αύτου.

Τ'ό Πιλοποιέον Λευκαδίτου έκμισστο άρτι εκ Γαλλίας και Άγ-
γλίας πληροσυνέτην συλλογήν π'λων έξαρώνων και π'λων εκ ψάδου
του τελευταίου νεωτερισμού. Τρέφατε να πεισθήτε, και θα αγορά-
σ'ητε τ'ά μοναδικά καπέλλα του κ. Λευκαδίτου.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ ΓΛΥΚΟΒΡΥΣΙΣ
Διακομή γάλακτος εις τούς έγγεγραμμένους συνδρομητάς πρός όρ. Ι και όκ'άν.
ΔΑΧΕΙΟΝ ΔΩΡΕΑΝ ύπερ των συνδρομητών.
Κεντρικόν Γραφίον, όδός Πανεπιστημίου, οίκια Βαλέτα Ιατρού.
'Υποκαταστήματα έν Αθήναις:
Όδός Πατηρίων και όδός Ξενοφώντος παρά την πλατείαν του Συντάγματος.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΣΙΑΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΘΗΝΩΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ - ΑΙΓΙΟΥ - ΠΑΤΡΩΝ
Table with columns for destinations (1, 3, 33, 2, 4, 32) and departure times for various routes (Πειραιεύς, Αθήναι, Κόρινθος, Αίγιον, Πάτραι, Κόρινθος, Ναύπλιον, Εις Μύλους).

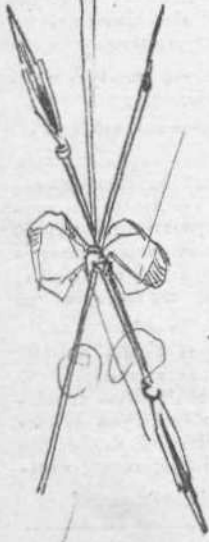
Σημειώσεις: Η άμαξοστοιχία 33 άναχωρεί εκ Πε ρακίδς δια Κόριν-
θον Ναύπλιον, έκίστην Δευτέραν, Τετάρτην, Παρασκευήν ή δι' άμαξοστ. 32
εκ Ναυπλίου δια Κόρινθον Πειραιά, έκίστην Τρίτην, Πέμπτην, Σάββατον.
Αι άμαξοστ. 2, 4, 33, 32, 202, 203, σταθμεύουσιν εις όλας τις στά-
σεις και τούς Σταθμούς. Μεταξύ Κόρινθου — Ακράτας, Πατρών — Ακρά-
τας, Ναυπλίου — Αργους — Μύλων και άντιστρόφως, κυκλοφοροϋσι καθ' έ-
κάστην τοπικά άμαξοστοιχία σταθμεύουσαι και εις πάσας τ'άς Στάσεις.

Ακροπολις

Πασχαλινή
Παροχαινή

1888

ΤΙΜΑΤΑΙ
ΔΡΑΧΜΩΝ 2 $\frac{1}{2}$

Handwritten signature